

Krönikören

Bodil Carlsson nosar upp denna sommars dofter

SID 5

Trubaduren

Aron Näsander sjunger för firande socialister

SID 10

Nummer 29 19 juli 2019

pris 15 kr SWISH 1 235 393 053

HON TROTSADE ITALIENSKA FLOTTAN

Kapten Carola Rackete berättar.

Sid 6

BÖNDER I PERU: Ja till jordbruk – nej till gruva

SID 4

TOMRUM Åsa Lindeborg slutar som kulturchef

SID 9

AGENT 007 Nu tar en kvinna över rollen

SID 8

Fattiga betalar mest för att bo

Samtidigt som andelen fattiga – eller personer med ”låg ekonomisk standard” som det heter lite mer fint byråkratiskt – har fördubblats i Sverige de senaste 25 åren, är det också de fattiga som måste betala störst del av sin inkomst för sitt boende. Det visar en ny studie från Statistiska centralbyrån, SCB.

I rapporten använder sig SCB

av svenskarnas boendesituation för att illustrera utvecklingen. Personer som bor i hyresrätt tjänar i genomsnitt mindre än personer som äger sitt boende i någon form.

Ett hushåll i hyresrätt lägger enligt rapporten 28 procent av sin inkomst på boendet, medan motsvarande siffra är 20 för bostadsrättsinnehavare och på

16 för husägare. Hyresgästerna är också de enda som relativt sett fått ett dyrare boende det senaste decenniet. Medan husägare i dag betalar två procentenheter mindre i boendegifter och bostadsrättsägarna fått kostnaden minskad med en procentenhet har hyresgästerna fått sin börda ökad med en procentenhet.

SCB:s rapport baseras därtill bara på statistik på de som har förstahandskontrakt för sina hyresrätter. Den växande grupp människor som inte lyckas ta sig in på den ordinarie bostadsmarknaden utan tvingas hyra i andra eller tredje hand, betalar i regel ännu mer för sitt boende.

Per Leander

Ekosocialism är vägen!

Få har väl missat den amerikanska presidentens senaste twitterinlägg där han menar att fyra av Demokraternas kongressledamöter, däribland Alexandra Ocasio-Cortez från the Bronx i New York, borde ”åka hem och hjälpa till att fixa de totalt förstörda och brottsförföljda platser de kommer ifrån” i stället för att kritisera USAs regering. Detta inlägg är kopplat till den pågående förföljelsen av migranter i USA och den våg av aktivism som gör motstånd mot den bland annat genom att försöka avskaffa de interneringsläger som den amerikanska gränspoliserna driver.

Det här är inte den första mediala konflikten mellan Ocasio-Cortez, eller AOC som hon ofta kallas, och fascistoida republikaner. För någon månad sedan var AOC i hetluften när hennes mest centrala politiska vision, en Grön New Deal, debatterades i kongressen och sågades av konservativa.

Det ledde till en våg av stöd för AOC i vänsterpolitiska grupper på sociala medier. Denna våg av stöd är del av en generell tendens hos kamrater i många

- ▶ Anglo-amerikansk vänstervåg inspirerar
- ▶ Men ”grön socialdemokrati” räcker inte
- ▶ Vi behöver ekosocialistisk gräsrotsorganisering

delar av världen att inspireras av vänstervågen i amerikansk och brittisk parlamentarisk politik med Bernie Sanders, Democratic Socialists of America och Jeremy Corbyn och av vänsterorienterade media som amerikanska magasinet Jacobin och brittiska hemsidan Novara Media.

Den svenska vänstern är inget undantag. I en kulturartikel i Aftonbladet (1/7 2019) skriver debattören Sinziana Ravini uppskattande om Jacobin-grundaren Bhaskar Sunkara. Parlamentariska Grön New Deal-förslag tas ofta upp av debattörer och aktivister som exempel på att socialismen är på framfart.

Vissa hakar till och med på Novara Media-grundaren Aaron Bastani och kallar sådana keynesianska investeringsprogram för kommunism, under rubriken ”Fully Automated Luxury Communism” (vilket kan översättas till helautomatiserad lyxkommu-

nism). Men hur användbar är denna anglo-amerikanska gröna socialdemokratiska vision?

Konfliktlinjen mellan AOC och andra engelskspråkiga demokratiska socialister å ena sidan, och nyfascister som Trump å andra sidan, är verklig och viktig. Det betyder dock inte att man behöver svälja idéer om en Grön New Deal eller Fully Automated Luxury Communism med hull och hår.

Den som gräver djupare än att titta på populära filmklipp och twitterinlägg märker snart att det finns en debatt inom den anglo-amerikanska vänstern och i internationella vänsterpolitiska forum om just dessa idéer. För att ta ett exempel så lanserade den Albuquerque-baserade urfolksorganisationen Red Nation härom månaden en Röd Deal för antikapitalistisk revolutionär kamp som protest mot den Gröna New Deal som de ser som ”samma gamla deal”. Så när Ravini i sin text i Aftonbla-

det kallar Sunkara för unga amerikanska socialisters ideolog är det en sanning med modifikation.

Svenska socialister som läser Jacobin och gillar AOC bör lägga det på minnet. Eller ännu hellre utvidga sin internationella socialistiska karta till att inkludera inte bara brittiska och amerikanska visioner om en framtida kommunism som är underligt lik socialdemokratiens Sverige, utan också – och framför allt – de många ekosocialistiska gräsrotsrörelser som befinner sig i frontlinjen av kampen mot det koloniala, kapitalistiska system som förstör vår planet.

Den revolutionära rörelsen i Sudan, bönder och arbetare som masstrejkar i Indien, eller gummitapparnas fackliga kamp för sitt levebröd och regnskogen i brasilianska Amazonas borde få minst lika mycket uppmärksamhet som de socialdemokrater som Trump angriper på Twitter.

Farligare vägjobb

Vägarbetare känner sig allt mer otrygga, enligt en rapport från Seko. På tio år har andelen som känner oro på jobbet mer än fördubblats. Och det är en berättigad oro, då de som råkat ut för olyckor under samma period har ökat från 31 till 59 procent. En förklaringarna är att bilister blivit mer oaktsamma. En annan faktor som lyfts fram i rapporten är att upphandlingssystemet som det ser ut nu prioriterar kostnadsminimering före säkerhet. Seko kräver därför att upphandlingar ska begränsas till max två led så att man lättare kan ställa entreprenörerna till svars, samt en kraftig höjning av fortkörningsböter.

PL

Världsmästare besökte Järva

Världsmästaren i discgolf, amerikanen Gregg Barsby, har besökt Järvadiscgolfpark, skriver tidningen Mitt i Kista. Han ville därmed visa sitt stöd för den populära parken på Järvafältet norr om Stockholm, som hotas av byggplaner för en ny begravningsplats.

PL

FOTO: XANOR LICENS: CC0 1.0

SLUTRÖKT Snart råder totalt rökförbud på svenska häkten och anstalter. Åtminstone om ett nytt förslag om totalt rökförbud som Kriminalvården skickat till regeringen klubbas igenom. Föreningen Kriminellas Revansch I Samhället, KRIS, protesterar mot förslaget.

Slutrökt på svenska häkten och anstalter

- ▶ Förslag om totalt rökförbud inom Kriminalvården
- ▶ Föreningen KRIS protesterar mot förslaget
- ▶ ”Det kommer att leda till bråk där inne”

Från och med 1 juli är det förbjudet att röka på uteserveringar, perronger och flera andra platser i offentlig miljö. Nu vill Kriminalvården gå längre och helt förbjuda rökning inne på anstalter. Hälften av alla intagna på häkten och anstalter röker idag, enligt Kriminalvårdens egna siffror. Som det är nu får de intagna röka på speciella tider och på särskilda platser utomhus, men om det här förslaget genomförs försvinner även den möjligheten. Förslaget motiveras bla. med att både personal och intagna ska slippa utsättas för passiv rökning.

Idag går dessutom en stor del av Kriminalvårdens anställda

arbetstid åt till att hantera rökare, fördela cigaretter, samla in tändare och övervaka rökpauser.

– **Frågan om rökförbud** har diskuterats under en längre tid. 2007 fattades det beslut om att förbjuda rökning inomhus, och den nyligen inlämnade hemställan om ett generellt rökförbud är ett steg mot ytterligare skärpning, skriver Kriminalvården i ett pressmeddelande på myndighetens hemsida.

Kriminalvårdens argument imponerar inte på Daniel Sundvall, styrelseledamot i Kriminellas Revansch I Samhället, KRIS, avdelning i Skövde:

– Jag tycker att det är löjligt. De säger att de bara ”följer utvecklingen i samhället”, men det är ju inte det de gör. De har ju redan infört begränsningar på vilka ställen man får röka på, och på vilka tider man får röka i häkten och på fängelser. Så man följer ju inte samhället nu när man ska ta bort det helt och hållet, då övriga samhället bara infört rökförbud på vissa platser.

Daniel Sundvall påpekar att tobak är lagligt, och inte sinnesförändrande.

– Röker du en cigarett får du inget rus av det, utan blir bara lite lugnare. Alkohol är också lagligt, men det är sinnesförändrande.

Daniel tror att ett rökförbud kommer leda till bråk och en mycket aggressivare stämning på anstalter och häkten.

– Många kommer ha svårt att acceptera det där. Speciellt så kommer de som redan sitter där inne nu när man får röka vända upp och ner på hela stället om den lilla rätten försvinner.

Han varnar för att ett förbud dessutom skulle leda till att det uppstår en svart marknad för insmugglade cigaretter på anstalterna.

– Jag är 100% säker på att det kommer att leda till bråk där inne.

Erik Edlund

DANIEL SUNDVALL sitter i styrelsen för KRIS

Stor militärparad i Paris följdes av protester

Den franska nationaldagen 14 juli, tillika 230-årsdagen av stormningen av Bastiljen, firades med en enorm militärparad på Paris gator. Över 4 000 franska soldater och flera andra länders militärer deltog i paraden nedför Champs-Élysées inför president Emmanuel Macron och tillresta EU-dignitärer, samt Natos generalsekreterare Jens Stoltenberg.

Fördjupad försvarssamarbeten på EU-nivå är ett viktigt utrikespolitiskt mål för Macron. Frankrike deltar i det europeiska försvarssamarbetet PESCO och landets militär samarbetar dessutom med Tyskland, bland annat genom den så kallade fransk-tyska brigaden, som också deltog i paraden. "Inte vid något tillfälle sedan slutet på andra världskriget har Europa varit så viktigt", konstaterade Macron i sitt tal. Macron hade redan innan nationaldagsfirandet kommit med ytterligare en militär nyhet: Frankrike ska lansera ett rymdförsvaret, likt den "Space force" USA:s president Donald Trump presenterade förra året. Enligt BBC menar analytiker att dragen kan ses som ett byte från en defensiv till en offensiv hållning från Frankrikes sida.

Några timmar efter att paraden avslutats och trafiken släppts på blev det oroligt på Champs-Élysées när några hundra personer ur protesterörelsen Gula västarna enligt polisen försökte ockupera paradgatan. Flera höga smällar har hörts och polisen har skjutit tårgas mot de protesterande som i sin tur kastat föremål mot polisen.

Turkiet trotsar USA – köper ryskt luftförsvarssystem

Turkiet har tagit emot den första leveransen av det ryska luftförsvarssystemet S-400. Något som får hård kritik från USA, eftersom Turkiet är Nato-medlem. USA hade hoppats att Turkiet skulle köpa och använda det amerikanska Patriotsystemet (som även Sverige håller på att köpa in), men Turkiet menar att det ryska alternativet är bättre. Det ryska försvarssystemet S-400 är ett robotbaserat luftvärnssystem som kan skjuta ner både flygplan och inkommande missiler. Det anses vara ett av de mest avancerade i världen och mer sofistikerat än det amerikanska. USA menar att S-400 är ett hot mot de nya F-35 jaktplanerna som ska utgöra en del av grunden för Nato-medlemsländernas framtida luftförsvar. Det anses också vara en säkerhetsrisk eftersom de ryska vapensystemen inte är kompatibla med alliansens övriga system. Affären har också väckt oro och man fruktar att den allt djupare klyftan mellan USA och Turkiet betyder att landet nu kommer att närma sig Ryssland ytterligare, vilket skulle försvaga NATO:s sydöstra flank.

Strejk på tyska Amazon

Amazonanställda på sju platser i Tyskland gick på söndagskvällen ut i strejk mot låga löner. Sedan 2013 har det amerikanska e-handelsföretaget Amazon utkämpat flera duster med tyska fackföreningar om löner och arbetsförhållanden, med flertalet strejker under årens lopp. Tyskland är onlinejättens andra största marknad efter USA. Facket vill att kollektivavtal ska gälla för hela den tyska detaljhandelssektorn, för att på så sätt inkludera Amazon.

Spänningen ökar i Tambodalen

DEN FÖRSTA STREJKVÅGEN avlöpte utan några allvarliga intermezzon. Kampen mot gruvprojektet i Peru fortsätter!

- ▶ Southern Copper fick tillstånd för kopparbrytning
- ▶ Peruanska bönder strejkar i protest
- ▶ Tidigare projekt har stoppats efter social kamp

Tisdagen den 9 juli, dagen efter att gruvföretaget Southern Copper, som ägs av Grupo México, hade beviljats tillstånd för koppargruvprojektet Tía María samlades befolkningen i Tambodalen. På mötet beslutade de sig för att gå ut i strejk på obestämd tid, *paro* på spanska. Den kan innefatta arbetsnedläggelse, sittstrejker, demonstrationer, vägblockader med mera. Aktionen ska pågå från den 15 juli tills projektet är avvisat.

Samtidigt som mötet hölls skickades omkring 400 poliser till Tambodalen.

Myndigheterna i provinsen Islay har vidtagit säkerhetsåtgärder inför den kommande konflikten, bland annat kommer skolor att stängas i fyra distrikt i provinsen Islay. Sjukhusinrättningar har utfärdat en så kallad gul risknivå. Apotek har begärt mer sjukvårdsutrustning. Provinsen Islays guvernör har även sammankallat de väpnade styrkorna, brandmän och jordbruksledare med syfte att undvika våld. Rädslan för en allvarlig social konflikt är stor.

Peruanska biskopskonferensen har värdjat till alla parter om dialog för att undvika en social konflikt.

Guvernörer, för Arequipa-regionen och för flera distrikt, samt bondeledare har dock tidigare avvisat både runderbordssamtal och gruvprojektet. **Under den första strejkdagen**

hölls det protestmöten på flera platser i Peru, bland annat i landets näst största stad Arequipa som är administrativt centralort i Arequiparegionen. Medlemmar från fackföreningar och andra organisationer i Arequipa begav sig också till Tambodalen.

Förra veckan hölls flera manifestationer, bland annat i Arequipa, där det restes symboliska gravstenar för de sju personer som har dödats under sammanstötningar mellan bönder och polis, samt för alla andra personer som dött under den tioåriga kampen mot gruvprojektet.

Gruvföretaget Southern Copper beviljades tillståndet för det till 1,4 miljarder USA-dollar budgeterade gruvprojektet en månad innan den godkända miljökonsekvensstudien upphörde att gälla. Gruvan antas ha en av Sydamerikas största kopparreserver och beräknas producera 120 000 ton koppar per år under 20 år.

På en presskonferens sade en representant för företaget att det handlar om modern gruvdrift: att gruvbrytningen inte ska påverka ortsbefolkningen; att vatten inte ska tas från floder som det tidigare var meningen, utan från havet; att vatten som används ska föras tillbaka till havet. Han lovade också att gruvan inte ska startas innan projektet har social acceptans, vilket även Perus premiärmi-

TÍA MARÍA

■ Kampen mot gruvprojektet Tía María har pågått i 10 år. Tidigare försök att påtvinga Tambodalen projektet avbröts både 2011 och 2015 efter protester och våldsamma sammanstötningar mellan bönder och polis, med 7 dödade och hundratals skadade som följd.

nister Salvador del Solar har lovat.

Men Southern och Grupo México har ett skamfilat rykte i Peru, så även i Mexiko. Grupo Méxicos historia är kantat av miljökatastrofer, dålig arbetsmiljö och straffrihet.

I förra veckan släppte Grupo México ut 3 000 liter svavelsyra i Cortez hav (Californiaviken) i den mexikanska delstaten Sonora. Cortez hav som brukar kallas för "världens akvarium" har ett rikt marint liv, och är UNESCO-skyddat. I mexikansk media sprids bilder på döda skölpaddor, sjölejon, och fiskar. Ännu har varken företag eller myndigheter presenterat rapporter om utsläppet.

Detta utsläpp skedde fem år efter den största miljökatastrofen i Mexikos historia den 6 augusti 2014, då 40 tusen kubikmeter kopparsulfat släpptes ut i floden Rio Sonora från gruvan Buenavista del Cobre i Cananea i den mexikanska delstaten Sonora.

Folk lider fortfarande av sviterna efter utsläppet. Grupo México anklagas även för att inte har utfört de saneringar och hälsovårdsinsatser som de var ålagda att utföra.

Svenska pensionspengar i AP-fonderna är placerade i både Grupo México och i Southern Copper.

Tony Karlsson

Krönikören
Bodil Carlsson
som känner vindarna
dofta en svunnen tid

Sidan 5

Sommarens dofter

Sommarens timmar släntrar förbi i sin bedrägliga långsamhet. Tidigt på måndag morgon dyker två små gråa män upp i min TV-ruta: de säger sig diskutera kärnkraftens framtid.

Den ene ljuger – det är han som påstår, på sitt älskvärda överklass-sätt, att vi har elbrist i landet. Den andre ljuger inte, för han påpekar att vi i själva verket har el nog att exportera. Men han säger inte heller sanningen: att elbristen som hindrar bostadsbyggande och företags-etableringar beror på att det privatiserade elnätet hellre skapar vinster åt ägarna än nya ledningar åt användarna.

När de små grå männen är klara med att vänskapligt skylla den förvanskade verkligheten på varandra drar de en lättadens suck och övergår till det som de tror går hem hos boskapen på andra sidan rutan:

vinter-OS. När blev de grå männen så små?

Näste man i rutan kliver tungt av sitt regeringsplan och vagnar fram med magen före sig. Redan gravid med nästa anfallskrig stegar här Mike Pompeo, på väg att bekräfta äktenskapsbanden med andra militärmaskiners härskare. De kommer att skåla i råolja, när det barnet är fött.

I Oregon rymmer republikanska representanter från delstatens parlament för att stoppa den demokratiska majoritetens lagförslag om minskade utsläpp av växthusgaser – tomma stolar kan inte rösta.

Oregons guvernör skickar delstatspolisen efter dem. Högermilis gör sig beredd att med vapen i hand försvara rymlingarnas rätt att sabotera. Nej, det där sista såg ni inte mycket av i svensk TV: det dyker upp i amerikanska nyheter ett

litet tag och försvinner.

När blev OS viktigare än kärnkraftsavfallets förvaring? När blev frågor om gemensam överlevnad sommarunderhållning här och där borta en efterlängtat plats i nyhetsflödet för en bunt testosteronoxer med automatgevär? När blev nästa krig en notis?

Tisdag morgon är det scenbyte. In kommer feminismen. Kvinnor fixerade i evig trettioårsålder förstasig på om partiledarstriden hos liberalerna. Deras vita leenden är självlysande och rougen på deras kindben rodnar som högsommarrosor; man behöver inte ha ljudet på för att veta vilken social dialekt de talar.

Detta är de som någon i byggbranschen nyss kallade Stockholms överbelånade övre medelklass, ni vet de vars låneutrymme börjar göra nybyggda bostadsrätter osäljbara:

det är så mycket annat än lyxlägenheter de måste konsumera i den livsstil de förtjänar.

Eller, sett från andra sidan, byggkapitalet kan inte pressa den gruppen längre: den måste satsa på bostad för att framhäva sin position på stegen, men den måste äta och stajla håret också.

Vad har de tandblekta att säga om partiledarstriden? Att den är en personlighetsduell. I deras bubbla är allt personlighetsrelaterat.

Mannen med magen och människorna i bubblan – ibland stör de mig så att jag tappar något. Inte blicken för sommarens härlighet, för jag kan se de gamla rosorna blomma som förr och valpen som sover ljuvligt efter en expedition i den andlöst spännande världen, men dofterna från dem trängs undan.

Lyckliga valptassar luktar lätt av mysk: det nöjda ögonblickets doft. Flerhundraåriga rosor

doftar som bara de gör – lukten av lång historia.

Jag kan inte njuta, jag kan inte sitta stilla, för allt starkare känns ibland en annan lukt och alla jag känner och allt jag bryr mig om omges av den.

Sammansatt, som alla dofter. Lukten av lögn finns med som ett starkt stråk. Det luktar okunnighet. Det luktar fiktiv grupptillhörighet. Det luktar rädsla, det luktar av vår ständiga upptagenhet med dagens bekymmer, det luktar av vår omedelbara tanke om att det som händer sker långt borta, eller om hundra år. Och som i alla dofter finns en långsam botten-not. Det är lukten av lik. Lukten av dem som dör idag och av dem som redan är födda, men ännu inte döda.

Det som stör mig med den här sommaren är att den luktar trettiotal.

Bodil Carlsson

Hyckleri och svek när Sverige bytte sida om kärnvapen

Medan den svenska militärledningen och samlade borgerligheten jublar åt Margot Wallströms nej till FN-konventionen mot kärnvapen, TPNW (UN Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons), är den internationella fredsopinionen närmast chockad.

”Sveriges beslut är ett steg tillbaka och ett historiskt brott mot svensk säkerhetspolitik”, menar Beatrice Fihn vd för fredsprisbelönade ICAN. ”FN har sagt att risken för användning av kärnvapen är den största sedan andra världskriget. Genom att inte helt avvisa användningen och innehavet av kärnvapen har Sverige gått emot sin långa tradition av att stå upp mot dessa massförstörelsevapen.”

Ord som ”hyckleri” och att Sverige ”bytt sida” beskrivs som

följderna av det allt tätare samarbetet med NATO:s och USA:s kärnvapenbeväpnade stridskrafter.

Från freds rörelser runt om i världen vädjas om att återta beslutet och underteckna konventionen. Hiroshimaöverlevaren Setsuko Thurlow säger sig vara ”djupt förkrossad” av det svenska beslutet. Vid tidigare möten med den svenska utrikesministern har hon diskuterat ett omedelbart förbud mot kärnvapen och sett Margot Wallström och Sverige som ledande i nedrustningsförsöken. Nu uppmanar hon i namn av Hibakusha – de japanska atombombsöverlevarena från 1945 – den svenska regeringen att ompröva beslutet och underteckna avtalet.

Det var sommaren 2017 som företrädare för 135 stater

tillsammans med fredsaktörer från civilsamhället förhandlade fram avtalet mot kärnvapen vid FN-högkvarteret i New York. Avtalet förbjuder stater att utveckla, testa, producera, inneha, leverera och använda eller hota med kärnvapen, liksom att tillåta kärnvapen på sina territorier eller uppmuntra till något av det omnämnda.

Sedan tidigare finns ett antal konventioner mot andra massförstörelsevapen, som de kemiska, men inte mot det värsta av alla, kärnvapen.

Hösten 2017 inleddes arbetet med att förmå stater att underteckna och ratificera, det vill säga göra konventionen juridiskt bindande. Konventionen fick snabbt stöd av en global fredsopinion, från norska Nobelkommittén och FN:s förre generalsekreterare Ban

Ki-moon till välkända fredsnamn som Desmond Tutu, Yoko Ono och Dalai Lama. Ett sjuttiofem länders hittills undertecknat och ett tjugotal ratificerat.

Att Sverige skulle komma att tillhöra dessa förväntades, genom den långa traditionen av nedrustningsinitiativ och inte minst Margot Wallströms profilering av svensk ”feministisk utrikespolitik” mot bland annat just kärnvapen.

Sveriges pågående militära upprustning i tätt militärt samarbete med NATO och USA vilka offentligen krävt att Sverige avstår från undertecknande, liksom den svenska militärledningens och försvarsminister Hultqvists bestämda nej för att inte äventyra dessa samarbeten, har uppenbarligen varit utslagsgivande. ”Realism”,

kallades det av Wallström. ”Svek”, av fredsopinionen.

Håkan Blomqvist

Kommentar

Kaptenen på Sea Watch 3:

”Ibland är civil olydnad nödvändig för att försvara de mänskliga rättigheterna”

Den 31-åriga sjökaptenen **Carola Rackete** blev världsberömd när hon för tre veckor sedan med 40 flyktingar ombord trängde sig förbi ett italienskt militärfartyg som försökte stoppa henne och körde in i Lampedusas hamn. Fabio Tonacci har interjuvat henne.

Vet du vad Matteo Salvini säger om dig? Han menar att du är kommunist, brottsling och en pirat.

– Jag är inte förvånad. Jag har lämnat in en anmälan mot honom för förtal. Översittarna är sig lika: de förvränger fakta för att omvandla fakta till åsikter. Sina egna åsikter.

Han säger också att du är rik, att du är en pappas flicka.

– Det är lögn. Min pappa är pensionär och har arbetat i ett företag som tillverkade skottsäkra västar. Min mamma är medlem i en liten NGO med anknytning till den katolska kyrkan som tar hand om fångar. När jag var tonåring var jag tvungen att jobba för att ha råd att kunna åka på semester.

Skulle du låta den italienska ministern komma ombord på Sea-Watch? Det skulle kunna få honom att ändra uppfattning om dig.

– Det vore omöjligt.

Varför?

– Vi har en sträng regel: inga rasister ombord.

Vad är det du tycker att du har gjort?

– Vi har raserat en mur. En mur som har uppstått i havet genom ett säkerhetsdecret. Vi var tvungna. Ibland är det nödvändigt att tillgripa handlingar av civil olydnad för att bekräfta mänskliga rättigheter och föra dåliga lagar till domstol. I Tyskland vet vi mycket väl att det har funnits hemska perioder där tyskarna respekterade lagar och restriktioner som inte var bra: det faktum att det är en lag betyder inte att det är en bra lag.

De har arresterat dig för det.

– Men därefter har domaren i Agrigento lagt ner anklagelserna liksom Salvinis decret. Vi är inte människosmugglare och vi har aldrig varit i kontakt med libyska smugglare, och vi kommer att bevisa det. Om ministern (Salvini) vill prata om brott, så kanske han kan säga att hela Europeiska Unionen är med-brottsling i ett stort antal brott.

Vilka brott?

– Finansieringen av den libyska kustbevakningen till exempel, och

faktumet att man återför människor till ett land i krig som kränker de mänskliga rättigheterna.

Låt oss prata om de 17 dagarna ombord. Vid vilken tidpunkt förstod du att det inte var ett vanligt uppdrag?

– När vi korsade gränserna för territorialvattent i Lampedusa. De tvingade elva personer att stiga av, och sedan fick jag ett mail med texten till dekretet som trädde i kraft klockan 2 på morgonen; tullvakterna kom ombord för att få mig att skriva under på ingångsförbudet. Allt detta var väldigt underligt.

Enligt åklagarna i Agrigento befann du dig inte i ett nödläge, när de allvarliga medicinska fallen stigit av. Tull- och kustbevakningen gick ofta ombord på Sea-Watch 3 för att utföra kontroller.

– De pratade aldrig med migranterna eller med våra läkare. De hade inga psykiatriker som kunde utvärdera gruppens hälsotillstånd.

Natten då ni var tvungna att hamna i Lampedusa... varför väntade du inte

några timmar? Den politiska överenskommelsen om fördelningen av migranter mellan fem stater var nära att ske.

– Det var bara rykten och situationen hade redan varat två veckor. Även de italienska parlamentsledamöterna som var ombord berättade för mig att lösningen var nära, men de hade fel. Till sist slutade vi att tro på dessa rykten. På kommandobryggan bedömde jag situationen, förutom de medicinska rapporterna hade vi passerat det jag ansåg var gränsen. Jag kunde inte garantera migranternas hälsa.

Deltog parlamentsledamöterna i detta beslut?

– Nej. De deltog i mötet där jag informerade besättningen om att vi mycket snart skulle nå hamn. De verkade förvånade, de förstod inte. I vilket fall som helst försökte de inte stoppa mig.

Förväntade du dig patrullbåtens ”fysiska” motstånd?

– Nej, för det var en mycket riskabel manöver. När de gick runt Sea-Watch för

CAROLA RACKETE räddar flyktingar på Medelhavet.

att komma närmare strandpromenaden trodde vi att tullvakterna skulle motsätta sig det. Jag försökte undvika dem men från kommandobryggan kunde jag inte se patrullbåten. Jag gjorde en felaktig uppskattning, kontakten kunde ha undvikits. Det skulle inte ha hänt om jag inte hade varit så utmattad. Jag hade inte sovit på flera dagar, jag väcktes stup i kvarten eftersom jag hela tiden var tvungen att fatta beslut ombord.

Enligt domaren i Agrigento gjorde du din plikt när du räddade migranter i havet och förde dem i hamn. Kan denna plikt rättfärdiga vad som helst?

– Nästan. Du får inte äventyra båtens eller besättningens säkerhet för att lyckas med en räddning.

Tvivelde du aldrig, inte ens när du fångslades?

– Nej, jag gjorde rätt när jag gick in i hamnen och territorialvattnen. Det enda misstaget var kollisionen på grund av utmattningen. Hur som helst, om jag måste göra det igen skulle jag agera på samma sätt för det var min plikt.

Hur lyckades du kontrollera dina

och besättningens nerver?

– Vi har en maskot som heter It. Det är en gosedjurs-enhörning som svänger längs ett rep som sträcker sig över kommandobryggan. Vi har också klätt den i en superhjalte-huva. Det är sånt vi gör för att koppla av.

Och migranterna?

– Jag var för upptagen med sjökort, kommunikation och skeppsmanövrer. Däremot kände de unga människorna i Sea-Watch dem alla vid för- och efternamn. Vi lyckades undvika panik.

Vad händer härnäst?

– Jag väntar här i Agrigento på domarens förfarande (den 9 juli) och återvänder sedan till Berlin. Jag måste lära mig att hantera hela denna uppståndelse och denna ofrivilliga popularitet.

Är du medveten om att du blivit en symbol?

– Ja, jag har lagt märke till det. Jag har sett min bild överallt, muralmålningar, bannern i Notre-Dame. Men jag ser mig inte som en hjältninna. Jag hoppas att det jag har gjort blir ett föredöme för min generation: vi får inte sitta och vänta, vi

är inte skyldiga att acceptera allt i tystnad och i likgiltighet. Vi kan stå upp, vi kan göra något, använda vår intelligens och vårt mod. Det finns problem i världen, låt oss göra något konkret för att lösa dem.

Vad har dina föräldrar sagt?

– De var oroliga, men det var allt. De brukar se mig göra ovanliga saker. Min far är konservativ, vi har mycket olika åsikter. Till exempel, för honom är andra generationen turkar som är födda i Tyskland inte riktiga tyskar. Men när vi talar om att människor dör i havet är de stolta över mitt beslut.

En kvinna vid rodret. Ingen protesterade?

– Inte här. Andra har sagt att jag inte kan utföra en mans arbete. Vissa har betraktat mig med överlägsenhet eftersom jag är en tjej och har dreadlocks. Egentligen är jag varken punkare eller extremist: jag kommer från tysk medelklass, mitt universum är universitetsvärlden. Jag har vänner på många universitet.

Men Sea-Watch 3 är i och för sig det

första fartyget jag har varit kapten på, och här finns det ingen machokultur.

Vem är egentligen Carola Rackete?

– Jag är en övertygad miljövän, ateist och europeisk medborgare. Sedan 23 års ålder har jag varit engagerad i att resa runt om i världen. Jag känner mig inte särskilt tysk, jag är i Tyskland bara en månad om året. Vi har vuxit upp med idén om EU och alltför ofta glömmer vi hur viktig denna institution är. Det borde vara ännu mer integrerat, vilket skulle tvinga staterna att acceptera fördelningen av asylsökande i stället för att montera upp denna löjliga cirkus.

Men borde verkligen ALLA migranter, asylsökande och så kallade ekonomiska migranter, ha rätt att komma till Europa?

– Även om de flyr från hunger eller bara brist på möjligheter har de rätt till en framtid.

**Intervju: Fabio Tonacci
Översättning: Alex Fuentes
Tidigare publicerad på
www.vientosur.info**

Från Nattavaara till New York

Sedan Sean Connery för första gången axlade rollen som James Bond i den första filmatiseringen av Ian Flemings böcker 1962, har ytterligare fem vita snubbar spelat den brittiske spionen. På senare tid har det spekulerats om rollen nån gång kommer att tilldelas en svart man, eller kanske till och med en kvinna.

Nu kommer beskedet att den afrobrittiska skådespelerskan **Lashana Lynch** kommer att bli den nya "Jane" Bond, och ta över agentnummer 007, då den riktige James Bond, spelad av Daniel Craig, i början av filmen går i pension.

PL

Agda Rössel kom från enkla förhållanden i Norrbotten. Hon blev världens första kvinnliga ambassadör i FN-skrapan i New York, där hon bland annat kämpade för flyktingars rättigheter.

Mats Leander har läst **Elin Jäderströms** biografi.

I april 1958 kallas hon till UD. Hon känner sig kanske lite malplacerad i de charmant salarna i Arvfurstens palats, banvaktardottern från Nattavaara. Och hon är definitivt inte beredd på frågan som utrikesminister Undén ställer:

"Jag ville fråga er om ni ville bli Sveriges ambassadör vid FN i New York?"

Det blir tyst, en lång stund. Hon säger varken ja eller nej. De stirrar på varandra. Efter en stund frågar Östen Undén om hon vill bo utanför stan eller på Manhattan. Då får han ett svar. Hon säger att hon föredrar att ha nära till jobbet.

Så ska det ha gått till när Agda Rössel blev, inte bara Sveriges, utan världens första kvinnliga FN-ambassadör. Det skriver Elin Jäderström i *Hennes excellens Agda Rössel – från banvaktstugan till FN-skrapan*.

Men det började mycket tidigare. En kall november 1910 i en banvaktstuga vid Kilvo station nära Nattavaara föds lilla Agda Viola Jäderström.

Elin Jäderström som skrivit boken är en avlägsen släkting. Agda är familjens fjärde barn, första flickan i en syskonskara som ska utökas med ytterligare en dotter och en son. Förhållandena är enkla. Ibland kan det vara knappt med maten, men familjen har ett par kor, grisar och höns. Och pappa Emil Jäderström avancerar småningom till stationskarl och senare tågmästare.

Lilla Agda är begåvad och lär sig läsa redan innan hon börjar skolan. Hennes lärare uppmanar föräldrarna att kosta på henne att få studera och hon tar småningom realen, börjar en praktik och utbildning som var tänkt att göra henne till sjuksköterska. Men tjugotvå år

gammal drabbas hon av den tidens förbannelse, tbc. Som så många andra utnyttjar hon tiden på sanatoriet till att förkovra sig.

Utan vare sig jobb eller bostad ger hon sig iväg till Stockholm, drar sig fram som damfrisörska, pluggar på egen hand och kommer som enda sökande utan studentexamen in på Socialinstitutet. Pappa Emil blir fly förbannad, men förbarmar sig och hjälper henne tillsammans med sina två bröder och grannar i Norrbotten till ett lån som finansierar studierna.

I jobbet som personalkonsulent på statliga restaurangbolaget SARA kommer hon första gången i kontakt med flyktingar, som jobbar i disken på restaurangerna. Arbete i Yrkeskvinnors Samarbetsförbund, Rädda Barnen, jobb i AMS och ideellt flyktingarbete ger henne också

uppdrag i Sveriges delegation i FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna.

Och det är ungefär här hon befinner sig när Östen Undén ställer sin fråga. Utnämningen tas inte väl upp inom UD som domineras av borgerliga tjänstemän. Inkompetent! Och en kvinna! En partipolitisk utnämning, knorrar yrkesdiplomaterna. Fast Agda hade ingen partibok.

Så får vi följa excellensen Rössels arbete i FN, där hon gör bra ifrån sig i en dramatisk tid. Bland annat är hon en föregångare i arbetet mot dödsstraff och kvinnlig omskärelse.

Vi läser också om hur hon installerar sig med kokerskan Kerstin Larsson tillsammans med svägerskan Anna Jäderström som skulle hjälpa till i hushållet och med att ta hand om de båda tonåringarna

FOTO BENGT OBERGER

ELIN JÄDERSTRÖM har tidigare arbetat som radiojournalist. Nu debuterar hon på Atlantis förlag med en bok om sin släkting Agda Rössel.

Robert och Nina Marianne.

Robert berättar om en lyx som de inte upplevt i Sverige, stor representationsvåning och TV i både hans och systemens rum. Ungdomarna ska gå i skolan och Agda räknar med att kunna ägna lite mer tid åt dem. Men det går inte så bra, Nina får drogproblem, vilket senare ska visa sig ödesdigert, och snart kräver Robert som kommit in på gymnasiet in i Norra Real att få fortsätta sina studier i Stockholm.

Men karriären går vidare med ambassadörspost i Belgrad. Jugoslavien har en tradition av starka kvinnor inte minst som partisaner under kriget, och den paranta svenska ambassadören som kan skjuta – ett arv från Norrbotten. Hon drar sig inte för att knalla ner i en gruva eller fara runt ensam i egen bil och bekanta sig med vanligt folk.

Hon gör intryck på marskalk Tito och blir som "Gospodja (fru) Agda" omåttligt populär bland vanligt folk.

Vi får följa henne till ambassaden i Prag med mikrofoner i väggarna efter den sovjetiska inmarschen som gjorde slut på Pragvåren och drömmen om en socialism med mänskligt ansikte, där hon balanserar mellan regimen och kontakter med oppositionella som Václav Havel.

Senare som ambassadör i Aten, upplever hon juntans fall efter de hårda åren med diktatur.

Bokens sista del handlar om tiden efter yrkeslivet. Den över åttioåriga Agda är en i gänget av arbetarrörelsens kvinnliga pionjärer som Alva Myrdal, Inga Thorsson och Ulla Lindström. Agda Rössel kallade sig nog aldrig feminist – begreppet kom

senare. Men hon röjde väg för senare generationers kvinnor. För henne var det självklart att kvinnor dög lika bra som män. I en kommentar till Elin Jäderström säger Ingvar Carlsson att det var tur för Tage Erlander att det var tur för Tage Erlander att Östen Undén satsade på en kvinna. Erlander brann inte just för jämställdhet. När Ulla Lindström, som i åtta år var ensamt kvinnligt statsråd, antydde att det kunde behövas fler kvinnor i regeringen, brukade han säga att det räcker så bra med dig Ulla.

Man läser gärna skildringar av det nära förgångna med en blick på nutiden. Ett ord från Agda Rössel biter sig fast. Hon var stolt över Sveriges flyktarbete: "Vi splittrar inga familjer!"

Mats Leander

Vem kan fylla Åsas skor?

Förra veckan meddelade Åsa Linderborg att hon ska sluta som kulturchef på Aftonbladet. Finns det ens någon som kan fylla de stora skor Åsa Linderborg lämnar efter sig? Som inte ängsligt blickar ut på internethavet för att se om det kommer blåsa upp till ens den mildaste brisen innan de ger sig ut med en prövande åsikt? Det känns inte som det. Alla som, likt mig, har tillbringat alldeles för mycket tid på internet för vår politiska skolning, vet att vi blivit kommentarsfältspryglade till ängsligt flackande med blicken vare sig vi vill det eller inte. Antingen blir man som en paranoid galning som försöker sig på de mest halsbrytande provokationer bara för att; eller så blir man en fegis. Inget av de två alternativen är särskilt lockande ifall man vill ge röst åt de politiska realiteternas brokighet.

Med Åsa var det annorlunda. Jag fick känslan att hon som kulturchef tog det som en seger ifall hon blev utskäld av de egna, att hon gillade att bränna broar för att visa att hon var sin egen kvinna. Det gör en inte poppis alla gånger, men respekterad, och de vänner man får är mer lojala än alla som går i takt med åsiktsflugornas konjunkturen. Jag kommer ihåg att hon skrev någon gång i sitt försvar att hon ville bevara friheten att få vara plump och dum i jakt på sanningen, att det är så man växer. Det tror jag också.

AB Kultur var en ensam röst av sans bland de stora mediehusen under Ukrainakrisen. När alla andra såg periskop i varenda buske i skärgården så kunde man där läsa granskande kritiska vinklingar. Deras reportage från Ukraina blev utskälda som "Putinvänliga" eller något annat antiintellektuellt svammel, trots att om man skärskådar läget i Ukraina, med resta statyer över nazisthantlangare och ökända fascister,

bannlysta tidningar och fängslade journalister, korruption och valfusk, så står det klart för alla som är ärliga nog att erkänna det att den bilden av konflikten var skrämmande frånvarande från andra stora medieaktörer. Alla andra sjöng efter NATO och försvarets sänghäfte och gjorde åsiktsbrytningar till de facto landsförräderi – jag har nästan aldrig sett maken till sån journalistisk feghet som präglade bland annat Arbetaren under den här tiden.

Åsikter och analyser som var obekväma för den "egna sidan" förvandlades i sann totalitär anda till förräderi mot den liberala världens eviga sanningar. Den hjordsmentaliteten stod Åsa pall mot. Det finns säkert de som inte har ett enda ord att säga om Linderborg, men det är trots vad de gärna får dig att tro ett gott omdöme när man är journalist och publicist. Om alla lovsjunger dig så har du inte gjort ditt jobb. Eller rättare sagt: du har gjort det som publicister allt för ofta gör, varit till lags. Själv tycker jag att hon gjorde AB Kultur till ett andningshål för de som kvävs av vänsterns ängsliga konformism. Det var sällan tråkigt att se vad som försiggick där; man kunde läsa antirasister, postkoloniala vinklingar, kverulanter, liberaler, stalinister, likaväl som folk som är kritiska mot riktningen som antirasismen har tagit.

Tack Åsa för din tid! Jag vet inte vem som ska ta efter, för jag kan inte se så många som pallar. Jag känner i alla fall intellektuell utmattning, och inbillar mig att det är ett allmäntillstånd på vänstern snarare än bara individuellt.

Hampus Byström

Visst får vi höra Solidaritetssång den 19 oktober, Aron Nåsander?

Kan vi hoppas på att få lyssna till Solidaritetssång av Bertold Brecht och Hanns Eisler när Aron Nåsander framför revolutionära toner vid Socialistiska Partiets femtioårsjubileum på ABF-huset i Stockholm den 19 oktober? Det är vi annars flera som kunnat njuta av både på Facebook och vid socialistiska event i Stockholm.

Politiskt är Aron organiserad i Arbetarmakt, "förbundet för femte internationalen" som en gång hade sitt ursprung i Socialistiska Partiet. Han tillhör

också Rött Forum i Stockholm.

– Ända sedan jag insåg att kapitalismen inte är ett hållbart system och att den drar med sig så ofattbara orättvisor, har jag kallat mig socialist/kommunist.

Musiken var alltid en del av Arons uppväxt men han började öva först när han gick musiklinjen i gymnasiet.

– För dem som sett de sånger som ligger uppe på Facebook så är det inte särskilt svårt att förstå att jag gärna sjunger sånger som har politiska undertoner. Mitt intresse för dessa sånger och då även

arbetarsånger från hela världen har vuxit successivt med åren. Det finns så otroligt mycket sånger som tillhör vänstern och som jag tycker vi borde vara stolta över och sjunga mera.

Särskilt Brecht, Kurt Weill och Eisler har, förklarar Aron, skrivit mycket tillsammans och han inspireras av vad de visat är möjligt att åstadkomma.

Aron har arbetat som servitör vid olika restauranger i Stockholm och jobbar nu "säsong som det kallas", som servitör på Utö vårdshus. Men till hösten blir

det annorlunda.

– I höst ska jag börja studera till musiklärare vid musikhögskolan i stockholm.

Vad gäller sångerna till 50-årsjubileet "så måste jag klura lite! Tror det blir lite blandat..." Men vi är många som gärna sjunger med i:

"Framåt och aldrig glömma av vad vår styrka består i hunger eller välfärd, framåt och aldrig glömma vår solidaritet!"

Håkan Blomqvist

SP 50 ÅR!

Lördagen den 19 oktober firar Socialistiska Partiet femtio år genom en storsamling med politik, kultur och samvaro på ABF-huset i Stockholm.

Mångåriga erfarenheter av arbetet för en kämpande arbetarrörelse och socialistisk demokrati förenas med de stora framtidsfrågorna. Firandet sammanfaller med SP:s maning till gemensam strävan att göra Vänsterpartiet till ett brett socialistiskt massparti.

Insamlingen tar inte semester!

Supporta Intis!
PG 67 82 72 – 6
SWISH: 123 539 30 53
Märk med "insamling"

Vår insamlingsgeneral har gått på semester, vilket innebär att vi inte kan redovisa veckovis som vi brukar. Men insamlingen tar inte semester, och vi är väldigt tacksamma för allt stort och smått som ni skänker oss. Vi återkommer i början av augusti med uppdatering av hur mycket som har kommit in. Internationalen överlever tack vare ert stöd! Tack på förhand kamrater, och fortsatt trevlig sommar!

STÖTTEPELAREN HAR AKUT BRIST I KASSAN!

Det är många afghanska ungdomar som hamnat i limbo, som inte får samhällets stöd och går hungriga. Den slant du skänker till Stöttepelaren går oavkortat till ungdomarna. I första hand till mat och busskort. Ibland betalar vi en natt på vandrarhem eller lite kläder.

Swish 123 583 19 04

Bankgiro 5228-2381

Bli månadsgivare:
bankkonto SEB
5368 11 065 76

STÖTTEPELAREN

STÖDFÖRENING FÖR ENSAM-
KOMMANDE BARN OCH UNGDOMAR
WWW.STOTTEPELAREN.SE

**Socialistiska
Partiet**

Socialistiska Partiet vill avskaffa kapitalismens fåtalsmakt, där kortsiktig vinst för några få går före allt annat. Vi arbetar för ett socialistiskt samhälle där storföretag, banker och naturresurser ska ägas gemensamt och skötas demokratiskt med hänsyn till de ekologiska ramar naturen ger.

För att genomföra denna ekosocialistiska inriktning måste vi bygga ett samhälle med demokratisk och jämlik självförvaltning utan privilegier eller fallskärmsavtal. Bara en grundlig samhällsomvandling kan lösa planetens ödesfrågor: den globala uppvärmningen, miljöförstörelsen, krigen och den extremt ojämna fördelningen av resurser mellan människor i världen.

För att ta några steg mot detta idag krävs det enhet, sammanhållning och kamp för gemensamma intressen mellan alla delar av den moderna arbetarklassen. Fackföreningarna måste vara demokratiska och slåss både för sina medlemmar och för dem som står utan jobb. Vi är feminister, sexism och förtryck av HBT-personer måste bekämpas. Vi säger nej till rasism och de imperialistiska krigen för olja och strategisk kontroll.

Socialistiska Partiet är anslutet till Fjärde Internationalen som organiserar socialister och revolutionärer på alla kontinenter.

Socialistiska Partiet
Box 7043, 402 31 Göteborg
Tel: 0720 - 28 33 63
PlusGiro: 67 81 68 - 6
www.socialistiskapartiet.se

E-post:
info@socialistiskapartiet.se
Skype: sp_sverige

**Socialistiska Partiets
kampfond:**
Pg. 39 69 1-1

www.marxistarkiv.se
alltid värt ett besök!

Den ryska revolutionens historia

Leo Trotskij hade varit ordförande i det kortlivade arbetarrådet, sovjeten, i den ryska huvudstaden Sankt Petersburg under upproret 1905. Tolv år senare störtades tsarens valde i februari och republiken utropades. Men Ryssland fortsatte att delta i världskriget. Under sommaren samlades de riktningar inom den ryska socialdemokratin som ville omedelbar fred och sovjetmakt kring bolsjevikerna och deras främste ledare Vladimir Lenin. I oktober kom ett nytt uppror som upprättade en ny regering, baserad på sovjeterna. Leo Trotskij, som spelade en central roll i upproret, blev utrikesminister och var senare överbefälhavare i Röda arbetar- och bondearmén under inbördeskriget 1918-1921. Redan 1923 börjar Trotskijs opposition mot det

framväxande pampväldet och strypningen av demokratin inom det härskande partiet. 1930 är han landsförvisad och bor i Turkiet, där han skriver sin *Den ryska revolutionens historia*.

Med detta verk i tre delar, på sammanlagt över tusen sidor, skickar vi också med Tid-signals specialnummer om ryska revolutionen!

**Du får Leo Trotskijs
Den ryska revolutionens historia
i tre inbundna böcker
för 225 kronor (inklusive porto).**

**Sätt in 225 kronor på Bokförläggarna
Röda Rummets plusgiro 78 19 17 - 0
Skriv Leo och ditt namn och din adress
så får du böckerna hemskickade!**

PRENUMERERA PÅ INTERNATIONALLEN

Min adress är: (Vänligen texta!)

Namn:

Adress:

Postadress

Telefon:

E-post:

**Ja tack! Jag vill
få Internationalen
varje vecka!**

Helår - 365 kr

Kvartal 99 kr

Autogiro 33 kr/mån

**BARA
EN KRONA
OM DAGEN!**

Frankeras ej
PORTO
BETALT

Veckotidningen
Internationalen

Svarspost

Kundnummer:

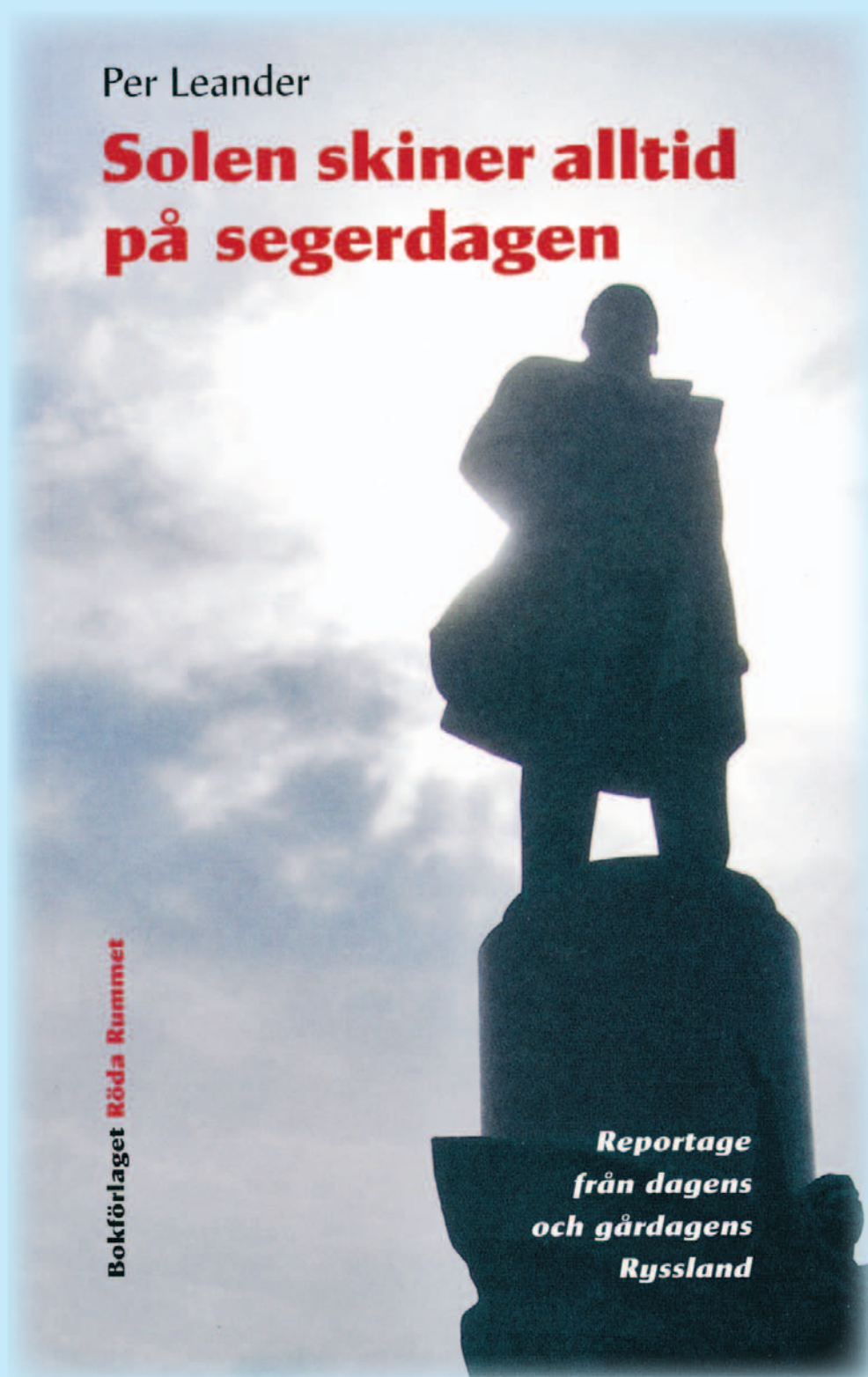
120 169 400

121 16 Johanneshov

Vill du inte klippa i tidningen? Besök www.internationalen.se/prenumerera

KÖP PER LEANDERS RYSSLANDSREPORTAGE TILL SPECIALPRIS!

66:-
INKLUSIVE FRAKT!

Per Leanders reportagebok från dagens Ryssland tar med läsaren till levande möten med människor och miljöer. Han ger oss också glimtar ur rysk historia, både från de gångna

hundra åren och längre tillbaka. Boken är intressant läsning både för rysslandskännaren och för den som inte vet så mycket om Ryssland, det politiska skeendet och litteraturen.

Några utflykter till Ukraina, Moldavien, Ungern, Österrike, Rumänien, Tyskland och Karl Marx grav i London får du också följa med på innan du läst ut **Solen skiner alltid på segerdagen**.

Sätt in 66 kronor på Bokförläggarna Röda Rummets plusgiro 78 19 17-0. Skriv "Solen" och glöm inte att ange ditt namn och din adress!